

Sobrar v. tr. i intr.

No a part

tr. Sobrepujar, superar, vèncer.
No el pogué sobrar per la força:
el vení amb engany i afalacs.

|| Intr. Émer de més d'allò que cal per a atènyer una quantitat o nombre determinats; no iner necessari, ~~per manca~~, estar de mans, en un bloc, reunió, etc.; restar després d'haver-se després o consumit el que calia ha calgut. N'hem omplert tres coides i encara n'han sobrat tres dures dotzenes. Amb els diners